

BYLO NÁM NĚKDY LÍP...

WWW.WEMBLLOUD.NET

Editorial

Zdravím všechny, kteří se rozhodli věnovat svůj čas četbě květnového čísla časopisu nejen letovické mládeže. Jsem rád, že se na podobě časopisu podílí tolik lidí. Příspěvek každého je jedinečný a přispívá k obohacení nás všech, díky za něj! Alespoň se stručně zmíním, co Vás na následujících řádcích čeká. V tomto čísle byla snaha dát časopisu určitou koncepci zavedením několika více či méně pravidelných rubrik – pohled jinam... - zde se chceme postupně věnovat různým mimomládežnickým tématům ze života sboru i církve. Dnes přinášíme příspěvek Jindry Soudkové o letovickém dorostu. Do rubriky pod koberečkem... připravila Čiwwa článek o závislostech. Co se chystá za akce a události se píše v co nás čeká... A samozřejmě další články různého stylu a zaměření - to vše najdete v Bylo nám někdy líp...

-to-

Svatost a desatero

Ahojte děcka!

Nedávno jsem byla na jednom kurzu o Starém Zákoně. Původně jsem o tom nechtěla nic psát, ale po tom, co jsem tam zažila mi to přijde škoda. Všechno co jsem zažila popisovat nebudu (je toho hodně a ještě ke všemu se vyjadřuju dost obšírně), ale jestli vás to zajímá...zeptejte se.o) Radši napíšu něco málo z těch moudr, která jsem tam slyšela. Oslovilo mě tam toho hodně, ale vzhledem k mému, už zmíněnému, obšírnému vyjadřování vám napíšu jenom dvě témata, co mě dost povzbudila:o).

Podobenství o svatosti

Ve většině křesťanských společenství se svatost představuje jako něco, o co máme aktivně usilovat (a určitě to tak je!). Současně to často bereme (i prezentujeme), jako nějaký morální standard, morální ušlechtilost, dokonalost, určitý nedostižný cíl, kterého vlastně nikdy nedosáhneme, ale Bůh říká, abychom se o to snažili, tak co už... Víím, že to tak neberou všichni a hlavně to nikdo neříká takhle naplno, ale často je to možné vyčíst v podtextu. Svatost znamená i oddělenost a to většinou bereme zase ve smyslu oddělenosti naší morálky od „světa“ (jako že my máme mít vyšší morálku - pozn. autora:o). Náš učitel se znovu

vrátil k tomu, že svatost znamená (a ve SZ znamenala) oddělenost pro Boha. Svatí byli kněží, stánek úmluvy, nádobí, které v něm bylo, oblečení, které nosili kněží... A říkal nám taky jeden příklad ze života,co znamená svatost: Nějakou dobu bydlel s rodinou v Anglii. Když se stěhovali do USA, koupili si hrozně drahý čajový servis čínského porcelánu. Tenhle servis je u nich svatý - "Holy China". Používají ho jen při obzvlášť slavnostních příležitostech - např. když mají návštěvu dobrých přátel, které už 5 let neviděli... A i při téhle příležitosti se celá rodina třese strachem, aby náhodou něco z toho nepoškodili. Náš učitel by si NIKDY nedovolil se z něho napít jen tak, na-

tož aby si do něj udělal KAFE!!! Kdyby ho tak odporným způsobem znesvětil, manželka by ho asi.... ale to už je jejich soukromá věc:o). Mě osobně to dost přiblížilo význam slova "svatý" ve smyslu oddělený. Myslím, že v každé rodině se najde něco, co je "svaté". U Kisslingů je to Holy China, u nás ubrus od babičky... A když se teď vrátíme ke starozákonním Izraelcům - pro obyčejného Izraelce byl normální stav být čistý, ne svatý. Svaté byly věci a lidé, kteří sloužili výhradně k Božím účelům. Pokud se někomu/něčemu svatému stalo to, že byl znehodnocen a klesl na úroveň čistého, určitou obětí/obřadem mohl být znovu posvěcen. Pro mě osobně to znamená, že i v dnešní době „být svatý“ zahrnuje čistotu, ale současně to znamená mnohem víc než být morálně čistý. Znamená to, že jsme odděleni výhradně pro "dobré skutky, které nám Bůh připravil" (Ef. 2,10). Pokud klesneme na úroveň toho, že jsme jen morálně čistí (případně nečistí), můžeme přijít k Bohu, vyznat mu to, co nás znesvětilo a krev z oběti Božího syna má moc nás znovu posvětit!!! No není to svobodnější?o)

Deset přikázání proti Egyptu

Druhé téma, které zamávalo mým zákonickým pohledem bylo 10 přikázání. Desatero bylo dáno národu, který před několika týdny až měsíci vyšel z otroctví, kde byl 400 let. Tihle lidé měli opravdu hodně pevně vžitě to, jak to chodilo v Egyptě! Bůh je odtud vyvedl a to, jak se k nim choval i co po nich chtěl - jako by převracel všechno, na co byli zvyklí z Egypta. Třeba...

byli zvyklí, že v Egyptě bylo bohem téměř vše - od slunce přes faraóna po krávy a jediné, co bozi chtěli bylo aby se o ně lidé starali... a najednou Izrael vede Bůh, který o ně má zájem, stará se On a trvá na tom, že je jediný pravý. O tom, co oni považovali za božstva tenhle Bůh prohlašuje, že to stvořil(např. slunce, měsíc, hvězdy, vodstvo...)! Bůh jejich otců s nimi dokonce uzavírá smlouvu. Teď se zaměřím na některé části té smlouvy - jak to na ně asi působilo? Rozhodně to všechno bylo v přímém protikladu k tomu, co zažili v Egyptě. To, že Bůh je jediný, žárlivě milující - znamená to, že mu na nich záleží, není mu jedno, jaký k němu mají vztah (a ke komu všemu mají další vztahy). Kromě toho má moc nad vším, nepodléhá mu jen např. nějaký živel... ale všechno!

Bůh nechce, aby si dělali jeho zpodobení (x to bylo v Egyptě běžné, často to byli právě býci, telata...). Izrael si modlu, která představuje, zobrazuje Boha dělat nemá, protože lidé sami jsou takovým obrazem Boha.

Svěcení sedmého dne - mají svobodu pracovat i nepracovat - to bylo v otroctví naprosto nemyslitelné!

Péče o staré rodiče - v Egyptě byli staří neužiteční, Egyptané je mohli kdykoli zabít, nebo jim zastavit přiděly jídla...

Zachování sexu do manželství - hebrejské otrokyně byly vydány napospas tomu, kdy se kterému Egyptanovi zrovna zalíbí... v tomhle jim byla dána svoboda mít jednoho manžela, ochrana před zneužíváním.

Nezabiješ - otroky mohli Egyptané kdykoli zabít - znamená to tedy, že

Izraelci si vzájemně nebudou dělat to, co se jim dělo v Egyptě!

Nepokradeš, nepožádáš - Izraelci už nebyli otroci, ale svobodní lidé, kteří mohou vlastnit zemi, majetek! Pán Bůh jim tím dává velkou milost a dává jim dostatek, takže nemají zapotřebí krást, závidět...

Nebudeš křivě svědčit - Zde jim Bůh dává svobodu, ochranu před nespravedlností – jednak mohou svědčit před soudem (x otroci nemohli), jednak jim nebude křivděno jako v Egyptě.

Celkově jde o to – Nedělejte si navzájem to, co vám dělali jiní (Egyptané)! Opusťte Egypt a jeho hodnoty! Tak by se dalo shrnout poselství Zákona, který jim dal Pán Bůh skrze Mojžíše. V tom, jak Izraelci pokračovali v cestě s Bohem je ale vidět, že to nebyl úplně lehký úkol. Když se to tak vezme, bylo docela jednoduché dostat Izraelce z Egypta (a to byl pořádnej zázrak!), horší ale bylo dostat Egypt z Izraelců!

A nějaký dosah do přítomnosti? ... velice originálně mě napadá po-

dobnost s naším otroctvím hříchu – žijeme ve světě, který je plný hříchu a hodnot pokřivených hříchem. Pán Ježíš nás svou smrtí vyvedl z otroctví, ale musíme se pořád snažit, abychom se přibližovali hodnotám, ke kterým nás vede Bůh a ne těm, na které jsme zvyklí z dřívějšího života. To, v čem ale často děláme chybu je důraz, který dáváme oddělení od starých hodnot. Prvotní není oddělení se od hodnot a zvyků otroků! Důležitější je snažit se objevovat kde a jak můžu využít svobodu, kterou teď mám. Jenom potom můžu získat opravdovou mentalitu svobodného člověka a mé oddělení od otrockých hodnot bude přirozené – dojde mi, že to je svoboda a ne omezení! Jenom tak to může motivovat druhé k tomu, že chtějí to samé. Znovu – nejde o to, abychom byli morálně dokonalí a oddělení! Jde o to, abychom byli plní Boží přítomnosti. Pak naše čistota nebude obsahovat pýchu na vlastní bezúhonnost, ale vděčnost Bohu a lásku k ostatním.

-Míla-

Pesach?

Jsem v Izraeli skoro 6 měsíců a myslím, že už vím, který izraelský svátek mám nejmní ráda.... byl by to Pesach. Studenti sice mají asi 2 a pul týdne prázdnin - ale to je snad jediný klad celého tohoto období. Všechny izraelské domácnosti musí být čistý, zdi vymalované, police vymetený... Tady v Yad Hashmone nastoupili arabští dělníci a několik nocí uklízeli celou kuchyň. Ráno pak naběhli 3 rabíni a „šikanovali“ nás dobrovolníky.

Vždycky jen ukázali, co ještě musíme umýt, vyleštit, donést, odnést atd. Vzadu za kuchyní postavili velkou kád s vařící vodou a umývali VSECHNO nádobí. Napřed vše, co přichází do styku s masem (basari), potom to, co se používá na přípravu a konzumaci mléka a sýrů (chalavi) a nakonec věci, které jsou parve (na zeleninu, ovoce, sladkosti atd.) Při tom si vyzpěvovali písničky v hebrejštině a vyložené měli dobrou náladu. To však jen do okamžiku, kdy našli v kádi plné mléčných

přístrojů nůž na maso. To začala bitva o to, který z nich tří udělal tu strašnou chybu a umyl masitý nůž ve stejné vodě jako mléčné přístroje.

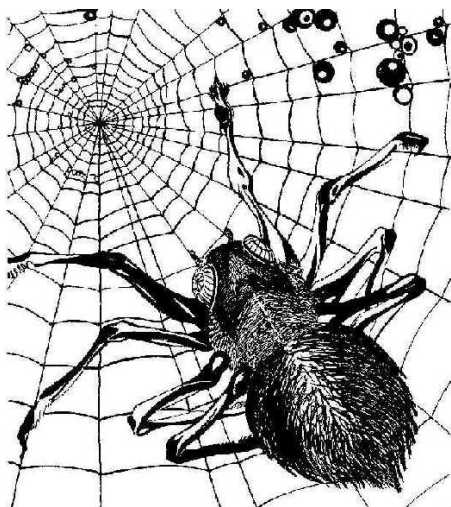
Po umytí nádobí se musely vynést všechny zásoby potravin, které jsou sice kosher, ale nejsou kosher pro Pesach. Ty se uskladnily do uzamčených místností s nápisem „chamec“. Do čistých polic jsme nanosili nové zásoby - vlastně úplně stejné zboží, ale s nápisem kosher pro Pesach. Dokonce jsme dostali nové čistící prostředky na umývání záchodů s nápisem kosher pro Pesach. A to hlavní na konec - v celém objektu Yad Hashmony nesměl zůstat ani kousíček kvašeného chleba a vedení moshavu nám zakázalo přinést chleba do Yad Hashmony v době Pesachu. (O to víc mi chutnala čokoláda, která přišla poštou od mých rodičů - nebyla kosher - natož kosher pro Pesach. Moc mi chutnala!) Ted je šestý den Pesachu - to znamená bez chleba, másla, corn flakes... ještě asi 4 takové dny jsou před námi.

Myslím, že si budu dlouho pamatovat, jak jsem jednomu z rabínů vysvětlovala v hebrejštině, že mu prdím na všechny kosher zákony a že tu mašinu na kafe umývat nebudu, protože jsem měla pracovat do 22:00 a teď už je 00:30. Den po té mě zase jiný rabín přesvědčoval, ať přestoupím na Judaismus a můj život bude super. Přiblížím se k Bohu, budu moci emigrovat do Izraele, vezmu si pohledného Žida za manžela atd. Řekla jsem mu, že Pan Bůh už se přiblížil ke mně, učím se poznávat jeho vůli a nepotřebuji přestupovat na Judaismus. Chudák

rabín - byl trochu v šoku, ale nakonec tvrdil, že až bude v Praze, tak mi zavolá a zajdeme na kafe.

Tak - toto jsou mé pesachové zážitky. Už se těším na poradnou housku s máslem...mňam 😊 Ted' mi jen vrtá hlavou, jestli ten pavouk, který nám včera vlezl do pokoje byl kosher pro Pesach. Byl černejší, tlustej, asi 4 cm dlouhej...Musely jsme s kamarádkou zavolat posily z řady dobrovolníků - Simonne (Německo) a Francise (Kanada), asi 5 minut stát na mé posteli a modlit se, ať se pavouk nepohne ani o jeden centimetr naším směrem... Z té výšky jsem na něj moc neviděla, ale nálepkou kosher pro Pesach na sobě určitě neměl - tak nevím, co zde v moshavu tento týden dělal.

-Alča K.-

Mrazice v Agapé

„Cože, ona tam skutečně byla?“ „Jo, viděl jsem, jak tam šla.“ Opravdu, hra Mrazice prošla při druhém veřejném provedení ve čtvrtek 19. dubna leto-vickým stacionářem Agapé. Bylo to takové naše malé poděkování, že jsme v těchto prostorách mohli usku-tečnit nejednu zkoušku a v poslední době zde i uskladnit naše neskladné kulisy a kostýmy. Naše produkce byla lehce poznamenána několika „zásko-ky“ za nepřítomné herce, ale i přesto

se mírně zkrácená hra divákům líbila. Za připomenutí stojí alespoň výkon Dadana, který zaskočil za Mácu v roli babky kořenářky v jejím původním kostýmu. V jeho pojetí tato postava dostala úplně nový rozměr. Poprvé ve svých rolích se představili i Helča a Martin P. Tak příspěvek můžeme zakončit slovy ze slavné namlouvací scény: „Jeminářku, to stačí!!!!“

-to-

Na prknech co znamenají zvět...

Tak jsme zase jednou hráli Mrazici... :o)

Tentokrát jsme se však poprvé doopravdy ocitli na prknech, co zna-menají svět – vystupovali jsme totiž při příležitosti setkání zaměstnanců a dobrovolníků Oblastní charity Blansko v boskovickém Skleníku. A ve Sklení-ku je vše, co má řádné divadlo mít – je-viště, na které vedou schůdky, opona, ozvučení, zákulisí...a dokonce i šatna se zrcadlem pro herce! Můj úžas zní možná trochu zvláště, ne-li dětinsky. Ale když stojíte v čele spolku, který se tak jaksi nadšenecky a zbrkle založí na lavičce u modlitebny při promítání čajovnového filmu Výplata, načež je jeho činnost zahájena na letním poby-tu u ohniště, pak se na všechno díváte trochu jinýma očima :o) Uchváceně si prohlížíte jeviště, prolezete zákulisí, několikrát si vyběhnete po schůdkách na jeviště nahoru a zase dolů, párkrát si spustíte oponu...a přitom vzpomíná-te na to, jak jste v Ivančině pokojíčku při čaji začínali a jak tam Nastěn lustru u stropu předkládal svou dojemnou

prosbu: „Smiluj se, Jitřenko jasná, smiluj se sluníčko krásné! Ještě musím chvíli plést nebo mne stihne krutý trest!“. Taky vám hlavou projde vzpomínka na náš první totamovský „Workshop“, kde všichni alternovali všechno (dokonce i koště si zahrálo – v jedné scéně alternovalo Ivanku) a kde byla nejváženějším a nejstěžej-nějším prvkem osoba „nahazovače“ neboli nápověda. Potom je pro vás takové vystoupení v opravdických divadelních prostorách nebývalým zážitkem! :o) Já jsem si to teda hodně a hodně užila.

Samozřejmě se to všechno neobe-šlo bez zmatků a velkého „předstar-tovního“ stresu. Nehráli jsme úplně celou pohádku, ale jen její zkrácenou a upravenou verzi. A některé „úpravy“ jsme dodělali a vyzkoušeli až v době těsně před představením. Takže to probíhalo lehce divoce a adrenalinov-ě. Ale i přesto se představení ohrom-ně vydařilo (já už pomalu začínám věřit na zázraky)! Nedošlo k žádným

výrazným chybám a dokonce ani k textovým výpadkům. A to pro nás, coby pro totální amatéry, není samozřejmostí – před každým představením se za text modlíme :o) Když za náma po představení chodili diváci a nadšeně nám povídali, jak se jim to líbilo a jak se bavili, byla to krásná odměna za naše úsilí.

Coby „otec, ne-li matka celého projektu“ (jak mě kdysi v rámci naší totamovské prezentace označil Tom) musím říct, že máme za sebou kus práce. Vždyť jsme začínali takřka z ničeho! Bez ohledu na to, že naše představení mají do profesionálního výkonu pořád strašlivě daleko, myslím,

že v rámci našich možností, se nám daří víc než dobře. Naším cílem nikdy nebyly dokonalé profesionální výkony. Kdo si pamatuje onu výše zmíněnou totamovskou prezentaci z podzimu, tak ví, že naše cíle jsou trochu jiné. A jedním z nich je i potěšit a pobavit lidi kolem nás a k tomu přece dokonalost není potřeba! Neznamená to samozřejmě, že se nemusíme snažit dělat dobré divadlo. Jen zkrátka vždycky budeme „totální amatéři“ :o) Velmi mě povzbudil miničláneček „Noemova archa“ z březnového Bylo nám někdy líp... V bodě číslo 10 se píše „Pamatujte, archu stavěli amatéři, Titanik profesionálové.“ :o))) Takže...dokud nás bude divadlo bavit a těšit a dokud budeme vidět, že jdeme správnou cestou, má podle mě smysl v tomto díle pokračovat i přes naši „nedokonalost“.

P.S. Na tomhle místě chci opět poděkovat všem, co nám fandí, pomáhají a modlitebně naši činnost podporují :o)

-čiwi-

Pracovní víkend...

...se tentokrát uskutečnil na chatě v Pusté Rybné (spíš nad Pustou Rybnou), takže v podstatě stejné podmínky jak loni. Když jsem se dozvěděla, kolik lidí je přihlášených, říkala jsem si: „Tak to je super, jede tolik lidí!! Určitě si skvěle užijeme, u takové práce si zablneme...“ Jenže jak se přibližovalo datum očekávané akce, pořád víc a víc lidí se odhlašovalo (a několik z nich se dokonce neodhlásilo vůbec a nedojelo!). Ale to teď nechme být...

V pátek večer jsme postupně dojeli na Pustárnu a mohli začít s nějakým společným programem. A dělo se toho opravdu dost! Noční výlet do lesa, spousta her, výborná hustá kuchyně, grilování různých živočichů, noční pánské UNO, odpočinek po obědě, hrabání louky a chystání dřeva, program a písmečka od ŠVMáků, zničení jednoho frisbee Honzou Ničitelem, cesta do a ze shromáždění (a samotné shromáždění, pochopitelně : o), temperamentní tance v kuchyni, přivření mé hlavy do dveří u auta, několik rodinných potyček s následným soubojem mezi Adél a Davidem, házení Lybarů do ohně, nafocení jarní kolekce Felicia&Felicia, věčné ujišťování Čápa, že ho opravdu máme rádi, Ivančino rozplývání se nad nádherným výhledem z kadibudek, házení

všech možných i nemožných věcí na střechu chaty, poučení o dřevoštěpkových deskách, závěrečný úklid,..... A spousta dalších věcí!!! Několika slovy – bylo to super! (jo, teď jsem si vzpomněla.. není řazeno chronologicky – to jen tak pro pořádek :o).

#Ráďa#

pohled jinam...

Pár slov o dorostu

Je pátek, patnáct hodin. Okružní ulice odpočívá svým klidným spánkem. Několik lístků na stromech povívá vítr, jinak nic. Blíží se patnáct hodin třicet minut. Po Okružní kráčí dva lidé. Baví se celkem spokojeně, cosi plánují. Je patnáct hodin třicet pět minut. Na Okružní vstoupila zvláštní skupina. Je jim od devíti do patnácti let. Občas se ozve bujarý smích. Někdo popoběhne dopředu, jiný kopne do kamenu. Ano, už zatácejí do čísla 13. Jsou zde. Z jednoho domu právě vychází mladík s kytarou. Na parkovišti zastavuje červené auto. A za chvíli se již line z oken malého domku radostný zpěv. Idylka. Dorost začal svou schůzku. Ale Okružní neosiřela. Jdou po ní ještě další lidé. Není jim od devíti do patnácti, ale nao-

pak, od patnácti výš. Jeden z nich má krátké kalhoty, druhý je ostříhaný na ježka a třetí si nese igelitku s nákupem. I oni se vesele baví. Kupodivu míří také do čísla třináct. Ano a již jsou zde. Ještě se k nim přidává křehká dívka. “Ahóóój !” Ozve se mohutně z domku. A jsme konečně všichni, můžeme začít. Jestlipak byste uhodli jména těch čtyř naposledy přicházejících osob?

A teď už nabíhá pravidelný i nepravidelný program. Písně, blahopřání k narozeninám, oznámení, modlitebka, hry, společné studium Bible... zkrátka schůzka dorošťáků je v plném proudu.

Víte, že většinu z nich do dvou let přivítáte ve svém středu? Máte se na co těšit! Tahle parta prožila již mnohý společný tábor v podsadových

stanech. Společně dobývali vítězství při mezidorostových kláních zvaných "Biblická stezka" a na podzim se chystají nás reprezentovat ve fotbalovém turnaji. V letošním roce adoptovali mladou Mary Rose, aby jí pomohli v jejím studiu i životní orientaci. Jsou bezva. Určitě pro vás budou přínosem.

Ale je tu jeden velký problém. Po přestupu většiny z nich do Wembloud Clubu nastane v malém domku ticho. Odborně lze tento stav nazvat tzv. generační pauza. Po současných náctiletých je totiž docela málo těch, kteří patří do mladšího dorostu. A tak je potřeba s tím něco dělat. Můžeme se modlit, můžeme zvat mladší sourozence a jejich kamarády, můžeme pro ně připravit zajímavý program.

Pokud máte ve svém okolí někoho mladšího, můžete pomoci už nyní. Pozvěte je na levné prázdninové poby-

ty. Ten první, pro náctileté, se nazývá "Putování Hobita" (super celotáborovka na téma "Pán Prstenů") a bude se odehrávat na Šumavě. Jedenáctidenní od 3. do 13. 7. stojí 1350,- Kč. Druhý, zaměřený na modlitbu a "odehrávající se na Haiti", proběhne na Křižánkách 24. – 30. 7., (stojí 420-520 podle věku dítěte) a je určen pro děcka od čtyř do desíti let. (Ty mladší, čtyři až šestileté musí mít s sebou doprovod někoho staršího, cena pro něj je 595,- Kč). Podrobnější info nebo přihlášku získáte na tel.

Honza 737 128 157 nebo

Jindra 605 926 496.

A pokud ve svém okolí žádné takové dítě nemáte, můžete se za nás modlit. Budeme rádi a budeme se modlit zase za vás. HOWGH. Domluvila jsem.

Za tým vedoucích Henrietta

pohled jinam...

O závislostech... aneb jsou všude kolem nás

Co se vám prvně vybaví při slově „závislosti“? Mně se osobně vcelku ihned před očima vynoří obrázek „zhýralé fetující mládeže, utrácující svůj život v drogovém opojení“, dále se mou myslí mihne seznam složený z názvů nejběžnějších látek či věcí, na kterých si lze vypěstovat závislost. Heroin, pervitin, různé léky, pak také alkohol, cigarety, automaty... a tak dál. Když jdu ještě o něco hlouběji, napadne mne i káva...a čokoláda :o) Ale vcelku vzato, „závislost“ zní trochu jako cosi extrémního, vyhozeného. Jako něco, co se přece jen tak úplně nedotýká našeho každodenního života.

Já mám ale jinou zkušenost. Zdá se

mi, že různé závislosti přece jen tvoří realitu našeho všedního dne. A nemám na mysli zrovna přirozenou a zcela fyziologickou závislost na vzduchu, který dýcháme, na potravinách nebo na vodě. Je tu řeč o závislostech, které patří mezi relativně běžné a přitom nejsou přirozené a člověku škodí. Některé fyzicky, jiné psychicky... a pak jsou také takové, co škodí „duchovně“.

Nevěříte? Pak zapátrejme ve svědomí. Co třeba takový mobil? Už se vám někdy stalo, že se vám v půli dne vybil a zhasl a na nabíječku jste ho napíchli až večer? Neměli jste přitom chuť se na zhasnutý přístroj přesto každých 10 minut „ze zvyku“ podívat? A nebylo krásné

pod koberečkem...

jej večer opět zapnout a očekávat ty spousty smsek, co vám během celého dlouhého dne zajistí příšly? Mně před rokem a půl mobil ukradli, a tak jsem poznala, co to znamená „absták“ :o) Jeden můj kamarád mi povídal, jak se zděsil, když si porovnával, kolik času věnuje denně mobilu a kolik Bohu. Rozdíl byl prý vcelku brutální... a bohužel to nebyl Bůh, kdo měl to vyšší skóre.

Dobrá, mobil... to je ještě pořád „závislost“, která nás až tolik nepřekvapí a leckdo se nad ní jistě už zamýšlel. A asi není ve většině případů zas až tak ne-

bezpečná a ohrožující. O dost záluďnějš se mi jeví závislost na jiném člověku, na vztahu. Znamená to někomu podléhat natolik, že se pro vás stane číslem jedna. Jdete jen tam, kde je on, děláte jen to, o čem víte, že se jemu bude líbit... a v podstatě se na svět začnete dívat tak trochu jeho očima – přebíráte jeho názory, jeho styl nahlížení na věci i styl duchovního života, líbí se vám to, co jemu... Že je to stav nebezpečný, asi nemusím říkat. Nejenže tím člověk ztrácí sám sebe. Hlavně jeho prioritou přestává být Bůh a Jeho vůle. Protože číslem jedna je pro něj onen člověk, ne Bůh. Je to stav o to nebezpečnější, že přichází nenápadně a spíš pod povrchem jiných věcí a my sami si ho ani moc nevšimneme. Obvyčejně musíme toho dotýčného, co na nás má tak silný vliv (může to být kdokoli – přítel, partner,

parta kamarádů nebo i rodiče), ztratit a teprve potom nám dojde, co všechno jsme mu v našem životě podřídili a jak jsme na něm byli závislí. Nepřikládala jsem tomuto typu „závislosti“ až takový význam, dokud jsem ho jednou nezažila. No... není to legrace. A že tahle „závislost“ duchovně škodí víc než dost, je nad slunce jasné.

Je to zajímavé, ale člověk je tvor, který je k závislostem nesmírně náchylný a dokáže si je vypěstovat na všem možném – na práci, na televizi, na vlastním vzhledu, na počítači, na jiných lidech... Bůh to ví a je v tomto případě nekompromisní. Chce, abychom milovali a měli na prvním místě jen a jen Jeho. Aby On byl naším pánem a určoval, jak se máme zachovat, co dělat... Nechce, aby nás cokoli zotročovalo. Protože jakákoli nezdravá závislost je otroctvím, ať už si to přiznáme nebo ne. A Boží vůle pro náš život je svoboda, ne otroctví – Bůh nás chce z každého otroctví osvobodit. Z otroctví drog, stejně jako z otroctví závislosti na jiném člověku.

A co s tím? Zahodit mobil? Nemít žádné vztahy? Ne, to není řešení. Myslí, že jediným řešením je neustálé a hlavně upřímné zkoumání, zda moje vztahy k různým věcem nebo lidem jsou zdravé a skutečně svobodné, zda na nich příliš nelpím a nevisím. Zda mi nenabourávají psychiku, fyzické zdraví nebo můj vztah k Bohu. A jsem si jistá, že Bůh mi v tomto zkoumání pomůže a rád mi ukáže, v čem jsem nebo nejsem svobodná – budu-li to chtít vidět. A dá také sílu s nesvobodou bojovat. Věřte, stojí to za to! :o)

-čiwi-

Uzdravení

Ahoj všichni čtenáři mládežnického časopisu! Tak už nám začíná jaro. V tomto období se alergici a astmatici odeírají ke svým kožním lékařům atd... I já jsem tam byl, ale vůbec jsem tam nemusel, protože to s Bohem zvládáme. Ale teď bych vás rád přenesl na začátek mého příběhu.

„Ach, to svědí, svědí a svědí a hlavou nemůžu vůbec pohnout, protože kůži na obličejí a krku mám tak strašně staženou... Za týden mám zase dílny. No co já jen budu dělat, to se mi zase zhorší pleť... No co já budu dělat?“ V duchu jsem si říkal - modlit se za to. Tak jsem to zkusil. Ale nic se neměnilo, dny se vleky a vleky a bylo to stále stejný nebo i horší. Rozhodl jsem se zeptat Čenzy, jestli se s tím nedá něco dělat. Když jsem se ho na to ptal, byl jsem celej nateklej a bylo mi hrozně. Čenza se tedy zeptal starších sboru, jestli by mi mohli pomoci a oni souhlasili.

A tak jsme se jednoho dne – byla to středa - sešli v modlitebně v jídelně. Když jsem tam seděl, tak jsem měl

strach a v duchu jsem si říkal: „Teď přijdou na to, že to vůbec nepotřebuju a bude to trapas!“ Začali se mě ptát na různé otázky ohledně mého zdraví, aby byli v obraze, já jsem měl sucho v krku a odpovídal jim. Měl jsem strach, co se bude dít dál. Potom jsme se všichni sklonili k modlitbě a modlili jsme se za to, aby mi Bůh pomohl a uzdravil mě. Já seděl na židli jako přibitý. Ostatní stáli nade mnou a dotýkali se mě konečky prstů. Pomalu jsem se začal uvolňovat a radostně jsem odpovídal „amen“, když skončila ta nejhezčí modlitba za mě. Když pan kazatel Fišer podal olej a potíral mě jím po čele, vyhrkly mi z očí slzy štěstí. A říkal jsem si: „Toto opravdu může učinit jen Bůh, abych byl tak šťastný!“ Byl jsem rád, že jsem Ho poznal a uvěřil v Něj. Pak se vzala kytara a mužské hlasy se prostřednictvím chval rozezněly k Bohu ještě intenzivněji. Vše se odehrálo za necelou hodinu. Lepší hodinu v mém životě, než tu, která právě skončila, jsem si nemohl vybrat. Poděkoval jsem za vše, co pro mně udělali a rozešli jsme se. Čenza mě zavezl domů. Zavřel jsem se v pokoji, pustil jsem si chvály a ještě jsem zlehka pobrekával.

A pak, když ve škole přišly dílny, hrozně jsem se těšil, že všechno bude OK. Ale nebylo, pleť se mi pokaždé na dílnách horšila a horšila a nic se neměnilo. Čenza mě uklidňoval a říkal: „Musíš vytrvat a trpělivě čekat, čekat a čekat. A věřit v to, že tě Bůh uzdraví.“ Řekl jsem si tedy, že budu doufat a čekat, až se stane Boží vůle. Začal jsem se více modlit a více jsem

svědectví...

prožíval Boží přítomnost. Ale přišly i doby, kdy se mi to zase zhoršilo, a tak už jsem přestal doufat v nějaké uzdravení. Ale to jsem nevěděl, že Bůh už na tom pracuje a že On sám ví, kdy je to potřeba. Šetřil si to na období, kdy je hodně pylu, květů a vos. To bylo poprvé, kdy se mi na jaře radikálně nezhoršila pleť a zdravotní stav.

A teď už je to rok a je zase jaro. A já si konečně jaro můžu vychutnávat.

Proto tě, milý čtenáři, chci povzbudit. Jestli i ty teď zrovna čekáš na Boží vůli, tak neztrácej naději, protože vůle Boží se nečekaně objeví. Neztrácej tedy naději, i když je to těžké a stále se modlí. Jestli mohu, tak děkuji všem bratrům starším a hlavně za vše děkuji Bohu. Děkuji...

-Luboš-

Habemus Papam

Ti, kdo mě znáte, tak jistě víte, že jsem vyrůstal a stále ještě vyrůstám v Katolické rodině. A tak otázka IC (ideální církev) je pro mě více než aktuální. Za dobu 3 let ve WC jsem získal celkem jednostranný názor. A když jsem se někdy bavil s bratry katolíky, tak jsem vždy svoje názory obhajoval tím, že jsem ukazoval na lidi (mladí-chlastači, staří- odříkávání modliteb). Jednoho dne mně Kuře nabídl, jestli s nima nechci jet do Medžugorie.

Byla to pro mě lákavá nabídka poznat mladý katolíky a udělat si objektivní názor. Jenže jsem neměl peníze a tak jsem musel odmítnout. Jenže Bůh měl na to názor jinej a tak zařídil, že mi to babička zaplatila.:-)

JASNÁ BOŽÍ VŮLE.:-)) a tak jsem mohl jet. Jel jsem tam s otevřeným srdcem (ale stále ještě s názory protestanta), což se projevilo v mnoha večerech i vycházkách. Prostě a zkrátka... pořád jsem s někým diskutoval. I když na mě vždy byla více než tříčlenná přesila, statečně jsem „bojoval“. Nejvíc mě ale dostalo to, že to byl celej autobus živejch katolíků, kteří mají živej vztah s Bohem. Kdybych měl popisovat jaký to tam bylo, tak bych potřeboval celej časák, ale beztak už to každéj ode mě slyšel. Takže na závěr chci říct, že všichni katolíci nejsou takoví s jakýma máme zkušenosti. Někde místo mládeže CB mají mládež katolíci a taky to tam žije jako u nás. Jinak IC jsem nenašel a dál očekávám, kde mě Pán Bůh bude chtít...

-Lq-

Skupina cestovatelů - Medžugorie

Wembloud trus

Víte co to je pyrol? Pětičlanková heterocyklická sloučenina s dusíkem jako heteroatomem, základní složka mnohých přírodních látek, zejména pyrolových barev, indiga, alkaloidů, bílkovin a i. Žlutá kapalina, Mr 67,09, t. v. 131°C, nerozpustná ve vodě, rozpustná v alkoholu, spolu se svými hemológy se vyskytuje v černouhlém dehtu, zejména v kostním dehtu. Pyrol má arom. charakter a proto dává elektrofilní substituční reakce, které se musí uskutečnit bez přítomnosti kyselin, protože pyrol je v kyselém prostředí nestálý a polymerizuje.

Synteticky se dá připravit cyklováním vhodných alifatických sloučenin,

např. destilací putrescíniumchloridu, hydrogenací sukcinimidu al. butyrolaktámu. Je to silná zásada, používá se ve voňavkářství.

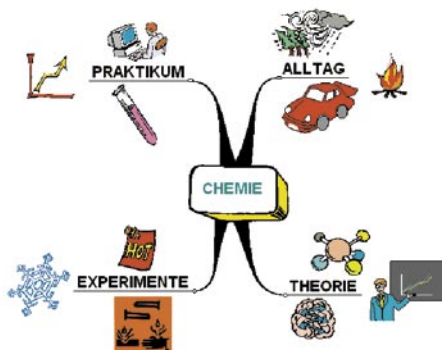

MALÁ ENCYKLOPÉDIA CHEMIE;
OBZOR; PRAHA 1981; str. 571

Rozumíte tomu? Já ne... to jsem vyhrabal maminčinu knížku (snad ještě z jejich studií), navíc je ve slovenštině a tak možná tam ty hemológy

a putrescíniumchloridy v češtině mají jinak čárky a nebo se to řekne úplně jinak. Každopádně na tom zase až tak moc nesejde. Jediný, co jsem si z toho „vzal“ je to, že to je možná v mé voňavce. A to kdoví jestli, protože od napsání té knihy, uplynulo už nejmíň čtvrt století.

Pokusím se vysvětlit svoje pohnutky k opisování chemických povídaní. Poslední dobou se setkávám s názorem – „no to se o tom mluví, ale skutek utek“ (nebo tak nějak podobně :o). A to například v návaznosti na můj „minulý pokus“ (ADS) nebo na vizi (evangelizace + duchovní růst). A je to přesně tak! Mluvíme o tom a máme s obojím problém (i já!).

Jak to vidím, jsou dvě možnosti. Buď začít psát a mluvit o pyrolech a elektrofilné substituční reakci nebo mluvit a psát o tom, co je problém. V případě prvním – mluvení o věcech, který nás vůbec netrápí – ale moc nevidím budoucnost ☹. Proto si myslím, že je potřeba prát se s problémy. Tzn. o daném problému začít mluvit a zkusit s ním něco dělat. Těžko se řeší něco, o čem se nemluví. Potom se ale dostáváme do bodu, kdy máme v ně-

čem nedostatky, mluvíme o tom, ale nemilé nedostatky se tím ještě samy nezvednou a neodletí. Je to o boji, o učení se nových věcí, o povzbuzování a taky hlavně o modlitbách. Takže potom to vypadá tak, že mluvíme o věnování se novým lidem, ale stane se, že nově člověk je sám. Mluvíme o pomlouvách a za chvíli se k nám nějaká donese.

Zkusím to vysvětlit ještě jinak (sem si to po sobě přečetl a mám pocit, že bych se asi sám nepochopil, nevědět o čem píšu :o). Dejme tomu, že si dáme za vizi – cíl na další rok – aby každé v mládeži zhubnul o deset kilo. Bude o tom mluvit, budeme si doporučovat všelijaké diety a vymýšlet „akce kde můžeme zhubnout“. Když se ale po měsíci zvážíme, tak to nebude deset kilo dolů. Takže mluvíme pořád o tom zhubnout deset kilo a přitom rozdíl naší váhy je max. 1kg. Nebo mluvíme o evangelizaci a támhle a tudle uděláme přesně v té oblasti kopanec. Nebo mluvíme o pomlouvání a tudle a támhle zrovna někoho pomlouváme.

Ale věřím, že Pán Bůh dává zlepšení! Není to hned... možná to je o jedno kilo. Malinko. Ale je to krok k těm deseti! A důležitý je se povzbuzovat, mluvit o tom, když se nacpu čokoládou, tak mě upozornit, že to není na hubnutí, když někoho přehlížím, upozornit mě, že to není moc misijní, když někoho drbu – aktivovat ADS.

SA
KR

Pár čistě informačně-modlitebních řádků k prázdninám

co nás čeká...

3.-13.7. pobyt dorostu

I když to možná vypadá, že se to nás netýká, jede tam cca 10 mládežníků makat.

14.-20.7. pobyt mládeže

No, asi si většina z vás spočítá, že pro těch cca 10 mládežníků to bude záhul. Zvlášť, když vezmeme v úvahu, že pobyt dorostu je u hranic s Německem a pobyt mládeže u Vsetína - jde o tábořiště na soukromém pozemku asi 5 km od Vsetína - stany s dřevěnou podsadou, cca 20 stanů pro dva. Dále vybavenou polní kuchyň, velký stan (hangár) využitelný v případě špatného počasí, polní WC. Další „velkou“ změnou je přesunutí pobytu na začátek prázdnin. Nechtěli jsme, ale nebylo vyhnutí. Poslední čtyři roky byl mládežnický pobyt vynikající návazná akce na EC. Tento rok .. viz. níže.

30.7-6.8. English camp

Pytla, no alespoň před tím Campem, že si odpočinem ;o)! Po všech možných komplikacích a přesunech, bude letošní pátý ročník English campu v Orlických horách na Šajtavě se skupinou tzv. VIP Amíků. Tzn. že se pro náš Camp se sbírají lidi asi ze tří amerických teamů, co zde budou celý prázdniny a jako poslední Camp těchto prázdnin pojedou s náma!!! Bude jich menší počet než obvykle (13 místo 20). Stejně to početně vypadá i s naším EC^{teameshem}. Stávající počet je 14 mládežníků. Jednou z hlavních změn v EC^t tento rok je, že není jenom pro tento rok. Jinak – chtěli bychom, aby to bylo vnímáno jako služba ne na jeden týden v prázdninách, ale dlouhodoběji. Proto naší „vizí“ je, aby EC^t pracoval celý rok a měl English campy za svou službu dlouhodobě. Určité změny, odchody a naopak rozrůstání EC^t je z tohoto dlouhodobého hlediska pochopitelně možné!

7.8. Follow-up

Takže to, že „naši“ amíci toho budou mít za sebou za prázdniny dost, už víte. A proto prosili o zkrácení (jinak dvoudenního) follow-upu na den jeden. Tady je předběžný plán...

- 9⁰⁰ shromáždění
- 12⁰⁰ společný oběd
- 13⁰⁰ program (volejbal, atd..)
- 16⁰⁰ Westernové městečko Boskovice
- představení
- 18³⁰ večerní program, oheň, rozloučení z Amíkama

14.-28.8. Dětský letní tábor

Tak teď už si asi říkáte, že jsem se úplně spletl... Dobrá! Jde o pobyt pro děti do 15 let pořádaný našimi výbornými kamarády, spolubojovníky, atd. z CASD, kteří tvoří cca 4% naší mládeže ;o). Mazec, ne? Účastníci se skládají z věřících, nevěřících, adventistů, katolíků, atd...

16.-21.8. MultiSPORTkemp

Zvouce naše sportovně založené kamarády, máme naději, že někdo pojede. Pro neznalé – jedná se o kontaktně-evangelizační kemp, v Jablonci nad Nisou, pořádaný Atlety v Akci. Každý účastník si vybere jeden sport, který pak celou dobu trénuje, cvičí a provozuje pod dohledem profíka. Večer jsou programy – něco podobného jak na EC...

22.-27.8. Rychlebky⁰⁵

Tuším, že už vás nic nepřekvapí, vám to servíruju rovnou. Vandr po Rychlebských horách je věkově návazná akce na Dětský letní tábor. Tzn., že komu je víc jak 15 a už nemůže jet na tábor pro děti do 15, jede na vandr. Teda tak sem to alespoň pochopil ;o).

24.-26.8. poslední zážitek

Na konec jedna menší, třídní akce, nejspíš někde v Letovicích nebo hodně blízském okolí. Měla by plnit to, k čemu býval určen pobyt – mít kam pozvat naše nové kamarády.

SA
KR

Bylo nám někdy líp... - měsíčník (nejen) mládeže CB Letovice. Vydává TotAm...

BNNL

Šéfredaktor: Tomáš T. (tomas.tin@seznam.cz)
 Redakce: Lucie J. (ciwinka@centrum.cz)
 Grafická úprava a tisk: Petan L. (petan@wembloud.net)
 Jazyková korektura: Rád'a Kš.
 Cena: za „dobrovolný“ příspěvek do kasičky TotAmu
 Příští redakční uzávěrka 16.6.2005
 Nynější náklad je 45 ks.